

“Toliko let boja ...”

Prišli so težki oblaki
naveličanosti, izgube
navdušenja. Vlila se je ploha
žalosti, z jasnim občutkom, da si
zvezan. Povrhu pa nate preži
potrtoost, ki se rodi iz bolj ali
manj objektivnih dejstev: toliko
let boja ..., pa si še vedno tako
zadaj, tako daleč ...

30. marec

... Vse to je potrebno in Bog s tem
računa: da bi dosegli »gaudium cum
pace« — resnični mir in veselje —,
moramo prepričanju o našem

božjem otroštvu, ki nas navdaja z optimizmom, dodati priznanje lastne osebne šibkosti. (*Brazda*, 78)

Še v trenutkih, ko se še posebej zavemo svoje omejenosti, moremo in moramo upreti pogled v Boga Očeta, Boga Sina in Boga Svetega Duha, ter se zavedati svojega deleža v božjem življenju. Nikoli nimamo zadostnega razloga, da bi se ozrli nazaj: Gospod nam stoji ob strani. Biti moramo zvesti, vdani, izpolnjevati svoje obveznosti in v Jezusu odkrivati ljubezen in spodbudo, da lahko razumemo napake drugih in premostimo lastne. Na ta način bo malodušje — tvoje, moje, vseh ljudi —, tudi opora Kristusovemu kraljestvu.

Priznajmo svojo bol, a izpričajmo božjo moč. Optimizem, veselje, trdna prepričanost, da nas hoče Gospod za svoje orodje — bodo govorili o krščanskem življenju. Če čutimo, da

smo del svete Cerkve, če vemo, da nas podpira trdna Petrova skala, se bomo odločili, da bomo izpolnili drobno dolžnost vsakega trenutka: vsak dan kaj posejati. In skladišča bodo premajhna za tolikšno žetev. *(Jezus prihaja mimo, 160)*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/toliko-let-
boja/](https://dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/toliko-let-boja/) (13. Avg. 2025)